

sok, mint ezt az értekezleten megállapították, 1872 óta, amikor *Bakai Nándor* nagyiparost választotta meg Szeged országgyűlési képviselőnek, nem éltek erőteljesebb akcióval azzal a jogukkal, amely részükre olyan képviselőket biztosított volna, mely elsősorban foglalkozott volna az ipari és kereskedelmi érdekekkel, most tehát fel akariák használni az alkalmat, hogy az általuk támogatott képviselőjelölt már eleve biztosítékot nyújtson ezen kívánságok kielégítésére. A szűkebbkörű értekezlet, melyen a kereskedők és magánhivatalnokok hivatott képviselői is részt vettek, legközelebb egy nagyobb és minden kereseti osztályt képviselő gyűlést fog egybehívni.

— **Mozgalom a szabad paprikaforgalom visszaállításáért.** Kaptuk a következő sorokat: Igen tisztelt Szerkesztő Ur! Miután f. hó 8-iki b. lapjában *Mozgalom a szabad paprika-forgalom visszaállításáért* cím alatti közleményből az, amit a termelők és feldolgozók rólunk mondanak, a valóságnak meg nem felel és részvénytársaságunk kereskedelmi becsületességét támadja, felkérjük a következő helyreigazítás közlésére: Nem felel meg a tényeknek, hogy mi a termelőknek és feldolgozóknak azt mondtuk volna, hogy öröklék meg az édes paprikát másodrendű paprikává. Ebben semmi érdekünk sincs, miután mi csak a Haditermény-részvénytársaság bizománycsaként folyunk be az üzletbe és ennek utasításait követni tartozunk. Ezen utasítás értelmében f. évi június 25-ig az édes paprikát korlátlan mennyiségben át is vettük és csak ezen időpont után kaptuk azt a rendeletet, hogy az édes paprikát csak 30%-os arányban váltsuk be. Nem áll azon állítás, hogy mi egy új negyedik típust állapítottunk volna meg, melyet 5—6 koronával vesszünk át. Ezen minőségre, mely öröklött papri-

kacsumából áll, nincs is megbízásunk és erre nézve az 1505/1917. M. E. rendelet nem is intézkedik. Ezen minőség forgalomba hozásának lehetővé tétele végett csakis a kormány ittjárt képviselője helyezte újabb intézkedést kilátásba. Ennek reményében mi ezen minőséget ármeghatározás nélkül ideiglenesen a raktárra vettük, amíg a kormányhatóság az ármegállapításra nézve intézkedni fog. Társaságunk nem kartelszerű alakulat, hanem csakis a központi lebonyolítás által elérhető költségkiméltetés szempontjából létesült, hasznát pedig csakis azon csekély bizományszerű díj képezi, melyet a Haditermény-részvénytársaság meghatározott, miután a paprikát ugyanolyan árban tartozunk neki elszámolni, mint amely árat könyveink szerint azért kifizettünk. Teljes tisztelettel: a Paprika készáru bizománycsok részvénytársasága. *Aczél Géza, Kiss Béla.*

— **A városi muzeum igazgatói állása.** *Tömörkény István* halálával tudvalevőleg megüresedett a városi muzeum és a Somogyi-könyvtár igazgatói állása, melyre a város pályázatot írt ki. Az állásra egyedül *Móra Ferenc* helyettes-igazgató pályázott, akinek jelöltségét a Muzeumok és Könyvtárak Országos Felügyelősége az alábbi leiratban vesszi tudomásul:

A tekintetes Városi Tanácsnak Szeged. Vonatkozással folyó évi május hó 29-én kelt 20.865. tanácsai számú előterjesztésére, a csatoltmányok visszazárása mellett van szerencsém értesíteni, hogy a Muzeumok és Könyvtárak Országos Felügyelősége a szegedi Somogyi-könyvtár és Városi Muzeum igazgatói állására pályázó *Móra Ferenc* könyvtáros és h. igazgató képesítését a becsatolt törzskönyvi lap és egyéb okmányok alapján megfelelőnek találta. Egyben megragadom az alkalmat, hogy *Móra Ferenc*et, akinek működését már egy évtizednél hosszabb idő óta kíséri figyelemmel az Országos Főfelügyelőség s őt mindenkor mint nagytudású, kiváló

szorgálmú, tehetséges és lelkes muzeumi tisztviselőt ismerte, a tekintetes városi törvényhatósági bizottságnak a Somogyi-könyvtár és Városi Muzeum igazgatójává leendő megválasztásra Országos Főfelügyelőségünk nevében a legmelegebben és a legnagyobb örömmel ajánlom. Főfelügyelőségünknek erős a meggyőződése, hogy *Tömörkény István*nak, a szegedi Somogyi-könyvtár és Városi Muzeum igazgatói állásában *Móra Ferenc*nél méltóbb utóda alig lehet. Budapest, 1917 július hó 5-én. Kiváló tisztelettel Dr. *Békefi Renig*, orsz. főfelügyelő. Az igazgatói állást a szeptemberi közgyűlés fogja betölteni.

— **Dr. Boros Józsefné temetése.** Impozáns részvét mellett temették el vasárnap délután dr. *Boros Józsefné*, aki a város társadalmának egyik legtiszteltebb és legünnepelebb uriaszónya volt. A végtisztességen mindenki jelen volt, aki ennek a városnak közéletében számottevő tényező és jelen voltak azok is, akik közel álltak az elhunyt könyörületesszévéhez. Temérdek koszorú és a nyárnak minden virága borította el a ravatalt, amelyre a családtagokon kívül az ismerősök és jóbarátok százainak könnye pergett le. A gyászszertartást *Várhelyi József* esperes-plébános nagy segédlettel végezte. Beszentelés után a halottas kecsira helyezték a koporsót, amelyet a gyászközönség sokasága kísért a belvárosi temetőbe, ahol a családi sírboltban helyezték dr. *Boros Józsefné*, *Bakonyi Vilma*t örök nyugalomra.

— **Vasutjegyek árusítása trafikokban.** *Nagyváradon*, mint értesülünk, igen életrevaló rendszert léptetnek életbe. Az elutazni kívánó közönségnek nem kell tülekedni a vasuti pénztárnál a jegyváltásnál, hanem mindenki megválthatja a jegyét benn a vá-

A Szegedi Kenderfonógyár Részvénytársaság igazgatósága és felügyelőbizottsága mély megilletődéssel tudatja, hogy a vállalat felügyelőbizottságának érdemes tagja

Ormódi Béla úr

elhunyt.

A boldogult vállalatunk megalapítása óta állandóan tagja volt felügyelőbizottságunknak, vállalatunk érdekeit mindig a legnagyobb jóakarattal igyekezett előmozdítani és ezért emlékét hálás kegyelettel fogjuk megőrizni.

Szeged, 1917. július hó 9-én.

A Magyar Szőlőtelepítő Részvénytársaság igazgatósága mély fájdalommal közli, hogy

Ormódi Béla úr

földbirtokos, igazgatóságunknak a vállalat megalapítása óta érdemduz elnöke, folyó hó 9-én elhunyt. Temetése folyó hó 11-én d. e. 10 órakor lesz a zsidó temető halottas házából.

Munkás életének emlékét megőrizzük!

Szeged, 1917. július 9-én.